

CÀNTIC DE LA FLOR

AHIR VÁIG VEURE A DÉU, EM VÓLIA PRENDRE LA VIDA.
LI VÁIG DIR QUE TORNÉS UNA ALTRA VEGADA.
“COM T'ATREVEIXES, XIMPLE MORTAL?
NO SAPS QUE PODRIA REDUIR-TE A UN PETIT ANIMAL?”
EM VÁ DIR ELL, ENFURISMAT.
JO L'ESCOLTAVA UNA MICA INTIMIDAT.
“NO SAPS QUE GRÀCIES A MI ESTÀS DE PEU?”
“POTSER, PERÒ FINS I TOT UNA CADIRA TAMBÉ POT FER-HO, DÉU MEU.
LA DIFERÈNCIA ÉS QUE EN EL MEU COS VIU UN COR,
PALPITANT, BATEGANT, SANGLOTANT DAVANT D'AQUESTA FLOR,
AMB PÈTALS ARRISSATS I DELICATS
AMB UN TRONC LLIS I MODELAT,
L'OLOR DE LA PRIMAVERA
I SIMPLE I FORT COM LA NATURA.”
DÉU EM VÁ FER UNA MIRADA PLENA D'ENVEJA
I ABANS DE DESAPARÈIXER EM DIU PER ÚLTIMA VEGADA,
MIRANT ALS MEUS ULLS ENNUVOLATS PER LA PASSIÓ...
I EM VÁ DIR, ARA ELL, AMB UNA MICA DE POR:
“JA TENS LA TEVA SENTÈNCIA, POBRE NOI:
LA D'ESTIMAR A PREU D'ESTAR SOL,
LA DE PATIR COM UN MISERABLE,
LA DE NO ADONAR-TE DEL TEU FINAL *LÀBIL*,
DESPULLANT AIXÍ EL TEU SIGNIFICAT,
DEIXAR DE VIURE, PERQUÈ JA NO ESTÀS ENAMORAT!”.

EL QUE ÉS...

MOLTES PARAULES NO PODRAN MAI CONTENIR
ALLÒ QUE EL MEU COR ACABA DE SENTIR:
CADA VEGADA QUE TE MIRO
I PENSO DE MORIR.

PASSIÓ EN LLUM

LLISCA RÀPID NOSTRO TEMPS
QUAN JUNTS CREMEM EN EL VENT,
QUAN ENCENEM TOTS ELS LLUMS AL NOSTRE VOLTANT
I HO VIVIM SENSE SABER QUÈ PODEM TROBAR DAVANT.